

Sygn. akt: I Ns 68/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Łyniewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Urszula Krzywoń

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2019 roku na rozprawie

sprawy z wniosku **M. K. (1)**

z udziałem I. W.

o zniesienie współwłasności ruchomości

postanawia:

I. ustalić, iż przedmiotem zniesienia współwłasności jest ruchomość w postaci samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2005, pojemność silnika 1560 cm⁽³⁾, stanowiący współwłasność wnioskodawcy M. K. (1) i uczestniczki postępowania I. W. o wartości 1.400,00 zł (jeden tysiąc czterysta złotych 00/100);

II. dokonać zniesienia współwłasności samochodu bliżej opisanego w pkt I. postanowienia poprzez przyznanie go na wyłączną własność uczestniczce postępowania I. W. ze spłatą na rzecz wnioskodawcy M. K. (1) w wysokości 700,00 zł (siedemset złotych 00/100);

III. ustalić, iż uczestniczka postępowania I. W. dokonała nakładów na ruchomość wskazaną w pkt I. postanowienia w kwocie 6.778,43 zł (sześć tysięcy siedemset siedemdziesiąt osiem złotych 43/100) i z tego tytułu zasądzić od wnioskodawcy M. K. (1) na rzecz uczestniczki postępowania I. W. kwotę 3.389,22 zł (trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych 22/100) tytułem zwrotu połowy wartości nakładów poniesionych przez uczestniczkę na ruchomość wspólną, płatną w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia;

IV. oddalić wniosek w pozostałym zakresie;

V. ustalić, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie;

VI. nakazać Skarbowi Państwa Sądowi Rejonowemu w Oleśnie ściągnąć od wnioskodawcy M. K. (1) kwotę 693,00 zł (sześćset dziewięćdziesiąt trzy złote 00/100) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa na poczet opinii biegłego;

VII. nakazać Skarbowi Państwa Sądowi Rejonowemu w Oleśnie ściągnąć od uczestniczki postępowania I. W. kwotę 693,00 zł (sześćset dziewięćdziesiąt trzy złote 00/100) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa na poczet opinii biegłego

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22 lutego 2016 roku wnioskodawca M. K. (1), przy udziale I. W. wystąpił o zniesienie współwłasności ruchomości w postaci samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2005, poj. silnika 1560 cm³, nr VIN (...), stanowiącego współwłasność wnioskodawcy i uczestniczki postępowania, poprzez przyznanie samochodu na wyłączną własność uczestniczki postępowania ze splatą na rzecz wnioskodawcy w kwocie 6.000,00 zł. Ponadto o zasądzenie od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy odszkodowania za bezumowne korzystanie z rzeczy wspólnej ponad przysługujący udział i w sposób wyłączający jej współposiadanie w kwocie 7.200,00 zł. Wniósł również o zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz wg norm przepisanych oraz przeprowadzenie dowodów załączonych do wniosku. W uzasadnieniu wnioskodawca podniósł, że strony są współwłaścicielami samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2005, poj. silnika 1560 cm³, nr VIN (...). Strony nabyły ten samochód wspólnie w dniu 15 listopada 2010 roku za kwotę 18.000,00 zł. Od końca października 2013 roku przedmiotowy samochód znajduje się w posiadaniu uczestniczki. Korzysta ona z samochodu ponad przysługujący jej udział i w sposób wyłączający współposiadanie. Wnioskodawca nigdy nie wyraził zgody na wyłączne korzystanie przez uczestniczkę postępowania z przedmiotowej ruchomości. Samochód został zabrany przez uczestniczkę postępowania wbrew jego woli. Wbrew woli wnioskodawcy uczestniczka postępowania próbowała również sprzedać przedmiotowy samochód zamieszczając ogłoszenie internetowe o jego sprzedaży. Pełnomocnik wnioskodawcy wezwał uczestniczkę postępowania do splaty na rzecz wnioskodawcy kwoty 6.000,00 zł i przejęcia na wyłączną własność przedmiotowego samochodu. Uczestniczka postępowania nie wyraziła zgody na polubowne zakończenie sprawy. Wniosek o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z ruchomości w wysokości 7.200,00 zł jest zasadny, ponieważ uczestniczka postępowania korzystała z ruchomości ponad przysługujący jej udział. Odszkodowanie to obejmuje okres od listopada 2013 roku do lutego 2016 roku, przy przyjęciu wysokości jednomiesięcznego odszkodowania w wysokości 300,00 zł. W odpowiedzi na wezwanie do polubownego zakończenia sprawy z dnia 16 kwietnia 2015 roku uczestniczka postępowania poinformowała wnioskodawcę, że nie zgadza się z wezwaniem do polubownego zakończenia sporu. Podkreślono w odpowiedzi, że Pan M. K. (1) użytkował samochód w ten sposób, że uczestniczka postępowania musiała dokonać remontu silnika, wymiany klocków hamulcowych - konieczne było przewiezienie samochodu do warsztatu samochodowego, dokonanie wymiany oleju, opłaty ubezpieczeń Ow i Nw. Wnioskodawca nie interesował się stanem technicznym samochodu, a stan samochodu w chwili, gdy uczestniczka postępowania zaczęła go użytkować był katastrofalny. Tapicerka była brudna. Uczestniczka musiała dwukrotnie zlecić jej pranie. Wnioskodawca, po remoncie samochodu i wystawieniu go do sprzedaży, bez wiedzy uczestniczki postępowania, dorobił duplikat kluczy i zabrał uczestniczkę samochód. W tym czasie samochód był w trakcie woskowania karoserii. Było to w maju 2013 roku. Sprawa została zgłoszona przez uczestniczkę postępowania na policję w W.. M. K. (1) nie przyznał się do posiadania samochodu. W czasie przesłuchania na komisariacie zmienił zdanie i potwierdził, że zabrał samochód bez informowania uczestniczki. M. K. (1) użytkował samochód przez ponad 8 miesięcy doprowadzając samochód do stanu technicznego narażającego uczestniczkę postępowania na kolejne koszty remontu. Pomimo licznych próśb uczestniczki postępowania o rozliczenie kosztów remontów, wnioskodawca nigdy ich nie uregulował.

W piśmie z dnia 20.06.2016 roku pełnomocnik uczestniczki postępowania wniósł o zniesienie współwłasności samochodu osobowego poprzez przyznanie go wnioskodawcy, następnie wniesiono o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwoty 3.000,00 zł tytułem wyrównania udziałów we współwłasności. Ustalenie, że uczestniczka postępowania dokonała nakładów na ruchomość w kwocie 5181,30 zł oraz o rozliczenie nakładów na rzecz wspólną poprzez zasądzenie od wnioskodawcy kwoty 2.590,69, tytułem zwrotu połowy wartości nakładów poniesionych przez uczestniczkę postępowania na ruchomość wspólną. Oddalenie wniosku wnioskodawcy o zasądzenie kwoty 7200,00 zł, tytułem odszkodowania za bezumowne korzystanie z rzeczy wspólnej. Dopuszczenie dowodów zawnioskowanych w treści pisma. W uzasadnieniu potwierdzono, iż w sprawie bezsporne jest, iż uczestniczkę przysługuje udział we współwłasności samochodu osobowego. Wskazano, że uczestniczka postępowania nie jest zainteresowana przejęciem samochodu, nie użytkuje go i zaprzecza jakoby był on w jej wyłącznym posiadaniu. Podkreślono, że uczestniczka postępowania poniosła szereg nakładów na poczet remontów bieżących i kapitalnych związanych z użytkowaniem przez wnioskodawcę przedmiotowego samochodu oraz koszty związane z obowiązkowym ubezpieczeniem, które obciążają wszystkich współwłaścicieli. Gdyby nie dokonane przez wnioskodawczynię remonty

i prace zabezpieczające pojazd były w stanie kompletnej ruiny i nieprzydatny do użytku. Wnioskodawca użytkował pojazd w sposób nieskrępowany. Uczestniczka postępowania wielokrotnie zwracała się do wnioskodawcy o uregulowanie kwestii pojazdu poprzez jego sprzedaż. Na tę propozycję wnioskodawca najpierw przystawał, ale po dokonaniu przez uczestniczkę postępowania kolejnej naprawy, nie wyraził już zgody na sprzedaż. Mając na uwadze wydatki, jakie uczestniczka postępowania poniosła na ruchomość wspólną w wysokości 5.181,38 zł, zasadne jest żądanie zwrotu połowy tej kwoty w wysokości 2.590,69 zł.

Wnioskodawca M. K. (1) na terminie rozprawy w dniu 12 czerwca 2017 roku zmodyfikował swojej stanowiskom wnosząc by uczestniczka postępowania poniosła koszty rocznego użytkowania samochodu, tj. również od dnia wniesienia tej sprawy- 22.02.2016 roku do dnia jej zakończenia oraz koszty połowy opłaty sądowej od wniosku.

Pełnomocnik uczestniczki postępowania na terminie w dniu 12 czerwca 2017 roku zmodyfikował stanowisko w ten sposób, że wniósł o przyznanie samochodu na rzecz uczestniczki postępowania. Zasadzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwoty 6.000 zł. tytułem wyrównania wartości nakładów poniesionych przez uczestniczkę postępowania na ruchomość wspólną. Ustalenie, iż uczestniczka postępowania dokonała nakładów na ruchomość tak jak to jest wskazane w odpowiedzi na wniosek. Uczestniczka dokonała też opłat w wysokości 921,32 zł tytułem ubezpieczenia OC, na dowód czego przedłożono potwierdzenie dokonania transakcji oraz polisy za 2014,2015,2016 i wniesiono o zaliczenie ich w poczet materiału dowodowego. Wystąpiono również o oddalenie rozszerzonego wniosku o kolejny okres bezumownego korzystania, ponieważ samochód stał i jest dostępny, a wnioskodawca posiada kluczyki do tego samochodu. Następnie na terminie rozprawy w dniu 12.10.2017 roku pełnomocnik uczestniczki postępowania zmodyfikował stanowisko, w ten sposób : - wniósł o przyznanie samochodu uczestniczce postępowania na wyłączną własność, ze spłatą na jej rzecz w wysokości 6000 zł, ustalenie nakładów uczestniczki na ruchomość wspólną w wysokości 5.996,48 zł, z jednoczesnym zasadzeniem na rzecz uczestniczki postępowania połowy tych kosztów od wnioskodawcy to jest kwoty 2998,24 zł. Ponadto ponownie wniósł o oddalenie wniosku o zasadzenie kwoty 7.200 zł tytułem bezumownego korzystania z rzeczy, zasadzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. A nadto wystąpiono o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy z zakresu szacowania ruchomości, celem ustalenia wartości samochodu, ponieważ uczestniczka kwestionuje wartość pojazdu podaną przez wnioskodawcę.

Wnioskodawca zgodził się na dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, wskazał, że w 2015 roku uczestniczka postępowania chciała sprzedać samochód za 17.500 zł. Wnioskodawcą dodatkowo rozszerzył tezę dowodową dotyczącej opinii biegłego poprzez ustalenie kwoty bezumownego korzystania z samochodu przez wnioskodawczynię od daty kiedy go zabrała, aż do teraz.

Ostatecznie pełnomocnik uczestniczki postępowanie wniósł w oparciu o opinię biegłego : - o zniesienie współwłasności samochodu poprzez przyznanie go na wyłączną własność uczestniczki postępowania, ze spłatą na rzecz wnioskodawcy w wysokości 700,00 zł. Ustalenie nakładów na ruchomość wspólną w kwocie 6.778,43 zł oraz zasadzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwoty 3389,22 zł. Ponadto wystąpiono o oddalenie jako bezzasadnego wniosku M. K. (1) o zasadzenie na jego rzecz, tytułem odszkodowana za bezumowne korzystanie z ruchomości, w kwocie 7.200,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca M. K. (1) i uczestniczka postępowania I. W. są współwłaścicielami ruchomości w postaci samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2005, poj. silnika 1560 cm3, nr VIN (...). Strony nabyły pojazd wspólnie w dniu 15 listopada 2010 roku za kwotę 18.000,00 zł. Strony zakupiły samochód, ponieważ mieszkały razem w W. i wspólnie jeździły po towar. I. W. miała sklep – warzywniak. Uczestniczka dojeżdżała tym samochodem do P. i do O.. Wnioskodawca pracował w O.. Korzystali z niego codziennie. Czasami uczestniczka jechała tym samochodem do K., a wnioskodawca jeździł na zakupy do K.. Samochód zakupiony był również do wyjazdów z ich dziećmi

Przedmiotowy samochód traktowany był przez wnioskodawcę M. K. (1) jak samochód dostawczy, pomimo że był to samochód osobowy. Wnioskodawca woził nim warzywa i owoce na swoje stanowisko na targu. Na siedzeniu były ślady po odbijanych skrzynkach na warzywa.

Strony wspólnie użytkowały samochód przez okres dwóch lat tj. w latach 2010 – 2012. W tym czasie pozostawały w związku. Od 2013 roku wnioskodawca z uczestniczką nie są już razem. I. W. wyprowadziła się od wnioskodawcy i dalej mieszkała w W. na osiedlu (...), a następnie wyprowadziła się do P..

dowód : faktura VAT nr (...), tłumaczenie dokumentu z języka hiszpańskiego potwierdzającego zapłatę akcyzy od nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju z dnia 28.10.2010 roku oraz dokumentu identyfikacyjnego pojazdu. K. akt 4-8 verte, zeznania świadków M. P. i A. J..

W maju 2013 roku wnioskodawca zabrał samochód, który był przygotowany do sprzedaży przez znajomego uczestniczki postępowania. W dniu 05.06.2013 roku został wrócony, a w zasadzie porzucony przez wnioskodawcę pod blokiem uczestniczki. Samochód był brudny, zaniedbany, łożyska były zniszczone, brak zawieszania. Samochód został odholowany do mechanika. Uczestniczka po remoncie po raz kolejny zapytała wnioskodawca o decyzję w sprawie samochodu.

Uczestniczka postępowania i wnioskodawca nie potrafili porozumieć się co do kwestii dalszego postępowania z wspólnym samochodem. Uczestniczka postępowania chciała sprzedać samochód i zamieściła w tym celu ogłoszenie internetowe. Wnioskodawca najpierw się zgodził na tę propozycję, ale po dokonaniu przez uczestniczkę postępowania kolejnej naprawy, nie wyraził już zgody na sprzedaż.

Wnioskodawca, po remoncie samochodu i wystawieniu go do sprzedaży, bez wiedzy uczestniczki postępowania, dorobił duplikat kluczy i zabrał uczestniczce samochód. W tym czasie samochód był w trakcie woskowania karoserii. Było to w maju 2013 roku. Sprawa została zgłoszona przez uczestniczkę postępowania na policję w W.. M. K. (1) nie przyznał się wówczas policjantom do posiadania samochodu. W czasie przesłuchania na komisariacie zmienił jednak zdanie i potwierdził, że zabrał samochód bez informowania uczestniczki. M. K. (1) użytkował wówczas samochód przez ponad 8 miesięcy doprowadzając samochód do stanu technicznego narażającego uczestniczkę postępowania na kolejne koszty remontu.

Od końca października 2013 roku przedmiotowy samochód znajduje się w posiadaniu uczestniczki postępowania I. W..

Uczestniczka postępowania I. W. dokonała nakładów na ruchomość. Były to nakłady w postaci remontów bieżących i kapitalnych związanych z użytkowaniem przez wnioskodawcę M. K. (1) przedmiotowego samochodu oraz koszty związane z obowiązkowym ubezpieczeniem, które obciążają wszystkich współwłaścicieli. Gdyby nie dokonane przez uczestniczkę remonty i prace zabezpieczające pojazd byłby w stanie kompletnej ruiny i nieprzydatny do użytku. F. (...) był remontowany w warsztacie samochodowym D. O. w S.. Samochód do warsztatu odstawiała zawsze uczestniczka postępowania, zawsze po okresie użytkowania go przez wnioskodawcę. Samochód był na początku zaniedbany. Raz nawet z uwagi na popsute hamulce był do warsztatu przyholowany. Doprowadzano ten samochód do stanu użyteczności. Za naprawę zawsze płaciła I. W..

Uczestniczka postępowania zlecała R. W. (1) pranie tapicerki w samochodzie F. (...). Było to dwukrotnie w 2013r. Wnioskodawca oddawał uczestniczce postępowania samochód w strasznym stanie, tj. każdorazowo wymagającym prania. Z uwagi na zabrudzenia nikt takim samochodem nie chciał jeździć. Były tam plany z resztek zgniłego jedzenia. I. W. każdorazowo płaciła R. W. (1) za usługę czyszczenia tapicerki w wysokości po 250 zł. R. W. (1) pamięta, że na siedzeniach były porzucane mandaty.

Za obowiązkowe ubezpieczenie samochodu płaciła I. W.. Były to kwoty od 300 zł do 500 zł za rok. OC płacone było zawsze, co roku, czasami w ratach. Zawsze z przedstawicielem ubezpieczyciela kontaktowała się Pani I. W.. Przy opłacaniu pierwszej składki za samochódów w biurze ubezpieczyciela były obecnie obie strony. Wysokość składki za

pierwszy rok od 20.12.2010 roku do 19.12.2011 roku wynosiła 294 zł. Uczestniczka dokonała opłat w wysokości 921,32 zł tytułem ubezpieczenia OC za ostatni rok. Opłaciła również składki za 2014,2015,2016.

Uczestniczka postępowania I. W. dokonała nakładów na nieruchomość wspólną w wysokości 6.778,43 zł. Połowa tej kwoty to 3.389,22 zł.

Pomimo licznych próśb uczestniczki postępowania o rozliczenie kosztów remontów, wnioskodawca nigdy ich nie uregulował.

dowód: dokumenty ubezpieczeniowe, oświadczenie M. K. (2) z dnia 01.06.2016 roku, oświadczenie R. W. (1), paragon numer 215/2014 z dnia 03.10.2014 roku - paragon nr 169/p/11 z dnia 28.02.2011 rok, -dokumentacja zdjęciowa, - przesłuchanie świadka D. O., k, akt 29 – 45., przesłuchanie świadka M. K. (2), R. W. (1), notatki policyjne Komendy Powiatowej Policji w W. w związku z interwencjami dotyczącymi samochodu w latach 2013 – 2014 roku, k. akt 59-69,

Od kiedy wnioskodawca przekazał w październiku 2013 roku samochód uczestniczce, uczestniczka i jej córka M. korzystała z niego tylko kilka razy. W 2015 roku córka I. W. przyjechała samochodem do W.. M. P. w dniu swojej matury ustnej – ublażała uczestniczkę, żeby pozwoliła jej jechać tym samochodem. Podczas jazdy na terenie W., kiedy razem z koleżanką jechały do restauracji, wnioskodawca zauważył ją i próbował zatrzymać samochód. Kiedy samochód zatrzymał się na przejściu dla pieszych, wnioskodawca podszedł do samochodu i zaczął odginać lusterko boczne, wycieraczki, kopać i szarpać auto. Interweniowała policja. W czasie tej interwencji wnioskodawca podjął próbę wyciągnięcia M. P. z samochodu. Policjanci musieli go powstrzymać. Sporządzono notatkę z tego zdarzenia. Od tego czasu uczestniczka postępowania i jej córka nie jeździły już tym samochodem, ponieważ bały się reakcji wnioskodawcy. Samochód F. (...) stoi na posesji uczestniczki postępowania P., przy ul (...). Porasta zielenią bo nie jest używany. Jest dostępny dla obu stron.

Wnioskodawca nigdy nie zażądał od uczestniczki postępowania, by samochód został mu wydany.

W czasie, kiedy samochód był użytkowany przez M. K. (1) I. W. pożyczała samochód od swojego brata. Posiadała też w tym czasie busa i nim dostarcza warzywa i owoce na swoje stoisko

dowód : świadek P. K. k. akt 72- verte, M. S. k. akt 81 i 81- verte, zeznanie świadka D. O., k. akt 73, zeznania świadka R. W. (1) k. akt 81, verte, przesłuchanie świadka R. W. (2) K. AKT 81- Verte, przesłuchanie świadka M. K. (2). K. akt 82-, polisy ubezpieczeniowe, dowód przelewu składki k. akt t 92- 105, polisa oc za 2010 rok, zeznania świadka A. J. k. akt 107 – verte, zeznania świadka M. K. (2), zeznania świadka P. K..

Zastępca Naczelnika Wydziału Prewencji KPP w W. poinformował Sąd pismem z dnia 20.12.2016 roku, iż w okresie od 2013 roku do 2015 roku była interwencja w sprawie spornego pojazdu, pomiędzy stronami postępowania w dniu 06 listopada 2013 roku. Podczas interwencji wnioskodawca M. K. (1) zgłaszał, że konkubina prawdopodobnie zabrała samochód stanowiący ich współwłasność. Z raportu historii działania SDW Policji wynika, że nie potwierdzono kradzieży pojazdu, prowadzenie czynności wyjaśniających zakończono odmową wszczęcia postępowania, a akta sprawy zostały przekazane do Prokuratury Rejonowej w Wieluniu. W dniu 06.11.2013 roku około godziny 6.47, dyżurny Komendy Powiatowej Policji w W. wniósł do KPP w P. o sprawdzenie pod adresem P. ul. (...) czy znajduje się tam wskazany pojazd.

dowód : pismo Komendy Powiatowej Policji w W. z dnia 20.12.2016 roku, notatki służbowe policji, k. akt 59 – 69. Pismo Komendanta Komisariatu Policji w P. z dnia 05.03..2017 roku, zeznania świadka M. P. k. akt. 106 - verte, i 107, 107 – verte,

Uczestniczka w związku z koniecznością przygotowania samochodu do sprzedaży poniosła koszty naprawy silnika, ponieważ okazało się, że samochód został zakupiony z wadą silnika. Nowy silnik kosztował 3.000,00 zł.

dowód: I. W. K. akt 117 , 117 verte,

W sprawie przeprowadzony został dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania wartości ruchomości M. D.. Szacunkowa wartość pojazdu na dzień przeprowadzonych oględzin pojazdu tj. 03.10.2018 roku wynosi 1400 zł i jest wartością brutto – tym VAT 261,79 zł. Jest to wartość pojazdu szacowanego na podstawie aktualnego stanu technicznego oraz stanu nadwozia pojazdu, jak również faktu, że pojazd nie został dopuszczony do ruchu. Wartość bazowa brutto została określony przez biegłego na kwotę 8.650,00 zł. Ale biegły wskazał korekty pomniejszające wartość samochodu o korektę za pierwszą rejestrację 227 zł, korektę za przebieg – 480 zł oraz korekty różne na łączną kwotę 6509,00 zł. Ponadto biegły podkreślił, że od 2014 roku nie można w sprawie mówić o bezumownym korzystaniu z ruchomości, tj. użytkowaniu pojazdu przez uczestniczkę postępowania, ponieważ pojazd był po wykonywanej naprawie odstawiony do P. i nie był użytkowany. Od czasu do czasu przetransportowany go do zakładu naprawczego w S.. W tym czasie wnioskodawca nie próbował zabrać pojazdu do użytkowania. Pojazd do czasu oględzin nie był użytkowany przez żadną ze stron.

dowód : opinia biegłego M. D. k. akt 160-174,

Pełnomocnik wnioskodawcy wezwał uczestniczkę postępowania do spłaty na rzecz wnioskodawcy kwoty 6.000,00 zł i przejęcia na wyłączną własność przedmiotowego samochodu.

dowód : wezwanie do polubownego zakończenia sporu z dnia 17 marca 2015 roku, k. akt 9

Uczestniczka postępowania nie wyraziła zgody na polubowne zakończenie sprawy.

dowód : odpowiedź na wezwanie z dnia 16 kwietnia 2015 roku k. akt 10.

W odpowiedzi na wezwanie do polubownego zakończenia sprawy z dnia 16 kwietnia 2015 roku uczestniczka postępowania poinformowała wnioskodawcę, że nie zgadza się z wezwaniem do polubownego zakończenia sporu. Podkreślono w odpowiedzi, że Pan M. K. (1) użytkował samochód w ten sposób, że uczestniczka postępowania musiała dokonać remontu silnika, wymiany klocków hamulcowych - konieczne było przewiezienie samochodu do warsztatu samochodowego, dokonanie wymiany oleju, opłaty ubezpieczeń Ow i Nw. Wnioskodawca nie interesował się stanem technicznym samochodu, a stan samochodu w chwili, gdy uczestniczka postępowania zaczęła go użytkować był katastrofalny.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o zniesienie współwłasności samochodu, jako ruchomości wspólnej zasługiwał na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było to, że wnioskodawca M. K. (1) i uczestniczka postępowania I. W. są współwłaścicielami ruchomości w postaci samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...). Sporna pomiędzy stronami pozostawała wartość pojazdu oraz to, czy uczestniczka postępowania w okresie spornym korzystała z niego ponad przeciętną miarę, jak również to, czy uczestniczka postępowania poniosła szereg nakładów na remonty bieżące i kapitalne, związane z użytkowaniem przez wnioskodawcę przedmiotowego samochodu oraz koszty związane z obowiązkowym ubezpieczeniem samochodu .

Strony pozostają ze sobą w głębokim konflikcie, od wielu lat nie potrafią dojść do porozumienia odnośnie wspólnego samochodu. Jedynym wyjściem w takiej sytuacji jest sądowe zniesienie współwłasności. W ocenie Sądu dalsze istnienie współwłasności nie jest możliwe. Zniesienie współwłasności polega na likwidacji stosunku prawnego, jaki łączy współwłaścicieli. Sądowe zniesienie współwłasności polega na tym, że rzecz wspólna może zostać podzielona pomiędzy współwłaścicieli na trzy sposoby, podział rzeczy wspólnej (tzw. podział fizyczny), przyznanie rzeczy jednemu lub niektórym ze współwłaścicieli, sprzedaż rzeczy wspólnej (tzw. podział cywilny). Przyznanie rzeczy na własność jednemu ze współwłaścicieli, to drugi sposób na sądowe zniesienie współwłasności. Opcja ta umożliwia przede wszystkim zachowanie przynajmniej jednemu ze współwłaścicieli prawa własności rzeczy, która dotychczas była wspólna. W tej sytuacji sąd powinien przyznać pozostałym dotychczasowym współwłaścicielom spłaty, będące równowartością ich udziałów. W polskim systemie prawnym własność zazwyczaj przysługuje jednemu podmiotowi.

W przedmiotowej sprawie biegły sądowy z zakresu szacowania wartości ruchomości, określił wartość pojazdu na dzień 03.10.2018 roku na kwotę 1400 zł brutto, na podstawie aktualnego stanu technicznego pojazdu oraz stanu nadwozia pojazdu jak również faktu, że pojazd nie został dopuszczony do ruchu. Wartość bazowa brutto została określona przez biegłego na kwotę 8650 zł, ale biegły wskazał korekty pomniejszające wartość samochodu za pierwszą rejestrację 227 zł, za przebieg – 480zł oraz korekty równe na łączną kwotę 6509 zł. Biegły podkreślił, że od 2014 roku nie można w sprawie mówić o bezumownym korzystaniu z ruchomości przez uczestniczkę postępowania, ponieważ pojazd był po wykonywanej naprawie odstawiony do P. i nie był użytkowany oraz od czasu do czasu przetransportowany go do zakładu naprawczego w S.. W tym czasie wnioskodawca nie próbowała zabrać pojazdu do użytkowania. Pojazd do czasu oględzin nie był użytkowany przez żadną ze stron.

Biorąc powyższe pod uwagę dokonano zniesienia współwłasności samochodu bliżej opisanego w pkt I. postanowienia poprzez przyznanie go na wyłączną własność uczestniczce postępowania I. W. ze spłatą na rzecz wnioskodawcy M. K. (1) w wysokości 700,00 zł (siedemset złotych 00/100). Sąd przyznał sporny samochód uczestniczce postępowania, ponieważ strony były zgodne w tym zakresie, każde z nich wnioskowało o przyznanie pojazdu uczestniczce postępowania. Jednocześnie Sąd zasądził spłatę na rzecz wnioskodawcy w wysokości 700,00 zł, z uwagi na wartość pojazdu 1400,00 zł i przysługujące stronom udziały w ruchomości w wysokości po 1/2 części. Należy dodatkowo wyjaśnić w uzasadnieniu, że kwota 700,00 zł., płatna jest przez uczestniczkę postępowania na rzecz wnioskodawcy w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia. Ponadto, powodów zniesienia wspólności ustalonych w stanie faktycznym na rzecz uczestniczki jest kilka. Między innymi fakt dbania o przedmiot współwłasności, opłacania remontów, mycia, czyszczenia, opłacania obowiązkowych składek oc.

Zgodnie z art. 206 k. c. każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej na tyle, na ile da się to pogodzić z korzystaniem przez innych współwłaścicieli. Wykonywanie uprawnień współwłaścicieli można sprecyzować w umowie, tu chodzi jednak o sytuację, gdy nie ma takiego porozumienia, współwłaściciele nie próbowali się dogadać bądź im się to nie udało. Dominuje pogląd, że za „nadmierne” korzystanie z rzeczy wspólnej należy się rekompensata. Art. 224 § 2 lub art. 225 k.c., a więc przepisy o tzw. roszczeniach uzupełniających. Pierwszy z nich stanowi, że samoistny posiadacz jest obowiązany do wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy i jest odpowiedzialny za jej zużycie, pogorszenie lub utratę (chyba że nastąpiły bez jego winy). Powinien także zwrócić pobrane pożytki, a jeśli je zużył, to ich równowartość. Jeśli nadto jest w tzw. złej wierze (art. 225 k.c.), a tak jest najczęściej, obowiązany jest zwrócić wartość pożytków, których z powodu złej gospodarki nie uzyskał. W przedmiotowej sprawie wnioski o zasądzenie odszkodowania za bezumowne korzystanie nie jest zasadny. Wnioskodawca nie wykazał, że uczestniczka postępowania od jesieni 2013 roku korzystała z samochodu ponad przysługujący jej udział i w sposób wyłączający współposiadanie. Jak również że samochód był zabrany wbrew woli wnioskodawcy. Uczestniczka wykazała natomiast, że nie korzystała z samochodu od jesieni 2013 do chwili obecnej z obawy przed wnioskodawcą. Samochód w braku zgody stron nie został sprzedany. W zasadzie jak wynika z zeznań uczestniczki postępowania oraz świadków, jak również z opinii biegłego przez lata stał na nieruchomości uczestniczki postępowania w P. i porastał trawą.

M. K. (1) użytkował samochód w ten sposób, że uczestniczka postępowania musiała dokonać remontu silnika, wymiany klocków hamulcowych - konieczne było przewiezienie samochodu do warsztatu samochodowego, dokonanie wymiany oleju, opłaty ubezpieczeń Ow i Nw. Wnioskodawca nie interesował się stanem technicznym samochodu, a stan samochodu w chwili, gdy uczestniczka postępowania zaczęła go użytkować był katastrofalny. Tapicerka była tak brudna, że uczestniczka musiała dwukrotnie zlecić jej pranie. Wnioskodawca, po remoncie samochodu i wystawieniu go do sprzedaży, bez wiedzy uczestniczki postępowania zabrał samochód. Ponadto pomimo licznych próśb uczestniczki postępowania o rozliczenie kosztów remontów, wnioskodawca nigdy ich nie uregulował. Obowiązkowe ubezpieczenie samochodu płaciła I. W.. Zawsze z przedstawicielem ubezpieczyciela kontaktowała się I. W.. Przy opłacaniu pierwszej składki za samochód w biurze ubezpieczyciela były obecne obie strony. Współwłaściciel staje często przed koniecznością poniesienia wydatków związanych z ruchomością wspólną, które z jego punktu widzenia są absolutnie konieczne. Nie zawsze jednak inni współwłaściciele są tego samego zdania, co powoduje, że spory związane z zarządem ruchomością wspólną i następnie dochodzenie od innych współwłaścicieli roszczeń nie należą

do rzadkości, zwłaszcza w sytuacji braku umownego uregulowania kwestii zarządu. Gdy pomiędzy współwłaścicielami nie ma porozumienia co do zakresu partycypacji, jak również gdy nie jest możliwe uzyskanie ich zgody na remont, wielu zdesperowanych współwłaścicieli decyduje się na niezgodnione z innymi współwłaścicielami prace remontowe, których zakres dalece wykracza poza czynności zwykłego zarządu ruchomością wspólną. Wobec powyższego ustalono, że uczestniczka postępowania I. W. dokonała nakładów na ruchomość wskazaną w pkt I. postanowienia w kwocie 6.778,43 zł (sześć tysięcy siedemset siedemdziesiąt osiem złotych 43/100) i z tego tytułu zasądzono od wnioskodawcy M. K. (1) na rzecz uczestniczki postępowania I. W. kwotę 3.389,22 zł (trzy tysiące trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych 22/100) tytułem zwrotu połowy wartości nakładów poniesionych przez uczestniczkę na ruchomość wspólną, płatną w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia.

Z uwagi na ustaloną wartość przedmiotu sporu, jak również z uwagi na brak podstaw do przyjęcia bezumownego korzystania, Sąd oddalił wnioski wnioskodawcy w pozostałym zakresie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 520 k.p.c , przyjmując, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. Sąd przyjął, iż pomimo nie uwzględnienia wszystkich żądań wnioskodawcy, samo złożenie wniosku o zniesienie współwłasności ruchomości było zasadne, a wnioskodawca pozostawał w subiektywnym przekonaniu co do swoich roszczeń oraz co do wartości pojazdu. Jednocześnie z uwagi na poniesione w toku postępowania tymczasowo przez Skarb Państwa wydatki na opinię biegłego – nakazano Skarbowi Państwa Sądowi Rejonowemu w Oleśnie ściągnąć od wnioskodawcy i uczestniczki postępowania po 693,00 zł tytułem zwrotu tychże wydatków.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.